درگفت‌وگو با حجت‌الاسلام علی سرلک مطرح شد

اربعین نمونه مغناطیس سیدالشهدا

با چه شوری رهبر صابئین به زائران امام کمک می‌کند. چقدر زائران خارجی. این رهروها با بینش و فرهنگ و منش مختلف چنان پاک و راستکار و عاشقانه گام می‌زنند که هر بیننده و ناظری را به شور می‌آورد. تاثیرش شگفت‌انگیز است. مگر آن سرزمین و آن مقصد عالی و آن پیاده‌پیمایی برای بشر معاصر چه دارد؟ این چه شور جهان‌گیری است؟ از یاد نبریم آیین‌های پیاده‌روی از عبادت‌های دیرین است. اربعین، مهم‌تر از شمار رهروان، کیفیت و مفهوم موج‌زن در آیین است. یادمان باشد که رنگ‌وبوی مذهب و جغرافیا و ایرانیت و عراقیت یا شیعه و سنی نباید به این آیین بزنیم. اکنون که سیدالشهدا(ع) از این افق نورانی ما را به تماشاگه راز دعوت کرده‌اند، حرمت میزبان و مهمان‌ها را نگه‌داریم و بدانیم که اربعین متعلق به امام حسین(ع) است نه متعلق به عراق، نه ایران، نه سنی، نه شیعه، نه پذیرایی‌کننده... باید این مسأله را رعایت کنیم.

شگفت‌انگیز است که هیچ چیزی مانند بزرگداشت حماسه حسینی در تحکیم و استواری هویت ملی ما مؤثر نبوده. همچنین وفاق گسترده ملی و اجتماعی از دیگر آثار برپایی یادمان‌های حماسه حسینی است که در اربعین ژرف‌تر و نیرومندتر می‌شود.

سیدالشهدا(ع) برای متدینان، عرفا و حکما و مخلصان فراخوان داشتند. هم عموم انسان‌ها فراتر از رنگ و دین و مذهب و ملیت. به همین خاطر روز عاشورا به دشمنان فرمودند اگر دین ندارید دست‌کم در دنیا آزاده‌مرد و رادمرد باشید. سیدالشهدا(ع) هم برای متدینان با مراتب فراوان‌شان سخن گفتنی داشتند هم برای آنان که دین ندارند.

مثلا گاندی (هندومسلک) تاکید دارد هندوستان را از یوغ استعمار انگلستان با سخن حسین بن‌علی توانستم نجات بدهم. زیرا افق و تراز حسین(ع) چنان ارتفاع دارد و گسترده است که برای همه انسان‌ها در همه شرایط با ویژگی‌های مختلف و ابعاد ظرفیتی و شخصیتی گوناگون، سخن گفتنی و زمینه‌سازی برای رشد دارد. به قولی این حسین کیست که همه عالم شیفته، واله و پروانه اوست؟ در پیاده‌روی اربعین به کشیشی گفتند شما کجا و اینجا کجا؟ پاسخ داده بود پیغمبرمان فرق می‌کند امام حسین‌مان که فرق نمی‌کند. این که امام حسین(ع) برای همه می‌تواند گفتنی داشته باشد نشانگر عظمت روحی ایشان است.

چقدر دشمنان کوشیده و می‌کوشند این حماسه را مسخ یا از درون تهی کنند، به کژنمایی بپردازند و تاثیرات مثبتش را هرچه بیشتر کمرنگ سازند؟

سیدالشهدا(ع) همچنان که اشاره داشتید قرآن مثل و مجسم و مجسد است و جریان کفر همواره پیگیر انواع تحریفات بوده. حتی درباره قرآن که در این کتاب هم آمده یحرفون الکلم عن مواقعه که قرآن را از جایگاهش جابه‌جا و دور می‌کنند. این حقیقت درباره امام حسین(ع) هم بوده و هست. برآنند که به جامعه و جهان یک حسینی را معرفی کنند که به خیال خام خودشان در طول تاریخ آن جاذبه و فروغ و جاذبه و درخشانی را نخواهد داشت درحالی‌که قرآن هم می‌فرماید آنها با کلمات‌شان برآنند نور خدا را بمیرانند اما خدا فروغ و روشنایی‌اش را به اوج می‌رساند.

شما دقت بفرمایید در سالیان اخیر به‌ویژه با افزایش چندصدبرابری شبهه‌سازی‌ها و کوشش‌های این‌چنین و شیطنت‌ها همچنان شکر خدا جاذبه و «مغناطیس سیدالشهدا» به تعبیر رهبر انقلاب هزاران برابر شده که نمونه مجسمش همین آیین اربعین است در کشور جنگزده و ویران‌شده عراق که بیش از ۳۰ میلیون نفر از سراسر منطقه و جهان در این پیاده‌روی شکوهمند شرکت می‌کنند و این مهمانی عجیب‌وغریب به عنایت الهی به بهترین شکل برگزار می‌شود و زائران با شوق زیارت دوباره و سفرهای بعدی از آن سرزمین بازمی‌گردند. خیلی عجیب است که این جاذبه سیدالشهدا(ع) روز به روز و سال به سال بیشتر می‌شود.

در پیاده‌روی اربعین به کشیشی گفتند شما با دین و کیش متفاوت اینجا چه می‌کنید؟! پاسخ داده بود پیغمبرمان فرق می‌کند امام حسین‌مان که فرق نمی‌کند

نمی‌شود از دست‌اندازی‌های دشمن در آیین‌های بزرگداشت حماسه حسینی چشم‌پوشید. چطور باید با این انحرافات که شیعه دلسوخته را می‌آزارد برخورد کنیم؟

تنها راه جلوگیری از اعوجاج و کژنمایی و انحراف این است که همانند درختی که کج می‌شود، در کنارش قیم بگذارید و قیم در مسائل فرهنگی همانا تبیین و روشنگری است. راجع به همین پوچ‌خوانی که گفتید (حسین (ع) را که تکرارمی‌کنند سین‌سین می‌گویند که معنای چنین واژه برساخته‌ای در بوطیقای امروز جهانی، برانگیزنده ناخرسندی و خشم خداست). مقام معظم رهبری تاکید کردند در این عزاداری‌ها پوچ‌خوانی نکنید. کلماتی نگویید که گنگ و نامفهوم باشد. فراتر از این ظاهرها مسائل اصلی مانند اهداف سیدالشهداست که نباید مورد غفلت قراربگیرد.

درباره بزرگداشت هرچه باشکوه‌تر و رساتر و درست‌تر حماسه شگرف اربعین چه پیشنهادی دارید؟

جوان‌ها بدانند که به لطف اباعبدا...(ع) بر سر سفره‌ای نشسته‌اند که از صبح ازل تا شام ابد برای همه انسان‌ها گسترده شده و پذیرنده‌شان است. جوانی که در دوران مدرنیته و دستاوردهای حیرت‌انگیز فناوری تنفس می‌کند بداند که امام حسین(ع) همه درهای رشد و خیر و نور را با حماسه‌ای که آفریدند به روی همه انسان‌های همه زمان‌ها گشوده‌اند و به قولی بر این مژده گر جان فشانم رواست. انسانیت انسان معاصر و باورها و ایمانش اقتضا می‌کند که به امام حسین(ع) و استنصار و نصرت‌طلبی آن بزرگوار پاسخ بدهد و معیت‌شان را از دست ندهد. به همین دلیل در زیارت عاشورا به ما آموخته‌اند که عرض کنیم از خدا خواهش دارم مرا با معرفت و شناخت شما و دوستداران‌تان بزرگ بدارد و برائت از دشمنان‌تان را روزیم سازد و مرا در هر دو جهان با شما همراه کند. جوانان معاصر که اهل خدمت در دستگاه امام و هیات شده‌اند لذت و شهدی را چشیده‌اند که شکر خدا برای یک عمر نمک‌گیر خواهد شد.

کتاب‌هایی که جوان بخواند و مسلح شود و ابزار داشته باشد تا مرعوب نشود و بتواند ذهنیت خودش را پیدا و سرشار کند؟

کتاب‌های شهید مطهری را هنوز تازه و مؤثر می‌دانم. آثار استاد علی غفارحائری و استاد طاهرزاده را بسیار تاکید می‌کنم. به این آثار هرچقدر نزدیک‌تر شوند نیروی بیشتری در برابر امواج سهمگین شبهات و شهوات پیدا می‌کنند.

باز میشن عده‌ای زائر کربلای تو

جواد مقدم، مداح اهل بیت متولد ۱۳۵۹ در تهران است. او فارغ التحصیل دانشگاه هنر دانشگاه آزاد اسلامی در مقطع لیسانس است و به خاطر سبک و خواندن متفاوت به‌سرعت چهره شد. مداحی را زیر نظر استادانی چون مرحوم نادعلی کربلایی و محمدرضا مقدم شروع کرد. الگویش را نیز شهید غلامعلی رجبی معرفی می‌کند. در پایان یک مصاحبه از جواد مقدم می‌خواهند اولین کلمه‌ای که درباره این اسامی به ذهنش می‌رسد را بیان کند. نتیجه این شد: سید جواد ذاکر: عاشقی دلسوخته/ رضا قصاب: پیر غلام، حاج منصور ارضی: استاد و استوره مداحی، سید علی خامنه‌ای: نایب امام زمان(عج) و رهبری مظلوم. او همچنین در پاسخ به سؤالی درباره این‌که بعضی‌ها می‌گویند نسل جدید و جوان مداح، روضه بلد نیست، می‌گوید: برخلاف گفته بعضی‌ها، اکثر مداحان جوان روضه بلد هستند و تعداد اندکی اندکه روضه بلد نیستند. در ضمن اصول و پایه مداحی بلد بودن روضه است.

باز میشن عده‌ای زائر کربلای تو

کاشکی خونم تو کربلا بود

کرب و بلا نبر زیادم

ما قدرت پرواز هم داریم